

Z Evropské války.

Dle zprávy přes Londýn, Rumunsko a Recko, jsou připraveny vstoupit do války po boku spojenců proti Němcům. — Bulharsko jest dosud nerozhodnuto.

Vojsko na západním a východním bojišti plahočí se ve sněhu a v blátě.

Petrohrad jakož i Berlín, hláší se o vítězství na východním bojišti. Je však známo, že Rusy zastavili nadobro posup nepřátelských vojsk a činí přípravy na útok.

Londýn.— Německý císař se úplně pozdravil a navrátil se opět do fronty, jak bylo v Berlíně úředně oznámeno, jak se sem sděluje přes Amsterdám Reuterově kanceláři.

Vídeň.— Úředně bylo zde oznámeno: "V Karpatech byly odraženy ku předu posunutý voje nepřátelské v údolí Latorczy. Na severozápad od Lupkovského průjezdu na linii Krosno-Zakliczyn získali jsem všude půdy. V údolí Bialy pronikla naše vojska až k Tuchowu, na jih od Tarnova. Na dolním Dunajci bojuje se nepřetržitě. Rusové objevili se nedávno v Haliči s vojenskými silami. V jižním Polsku dorazili k řece Nidě."

Varšava.— Se svolením ruského generalissima, velkoknízete Nikolaje Nikolajeviče, založena byla polská legie, která bude bojovat pod vlastním praporem. Legie odeběre se do fronty během šesti neděl. Čítá přibližně 4,000 mužů.

Londýn.— Exchange Telegraph Co. kabeľuje se z Amsterdamu: "Němci vyklidili Dixmude. Avšak zpráva, že spojenci obsadili Middelkerke, nezakládá se na pravdě."

Amsterdám.— Zpravodaj Telegrafu oznamuje ze Sluis: "Prudké boje zuří na Yseru. Děla britického loďstva způsobila v řaděch Germánů strašlivé spousty. Transporty se zraněnými přijíždějí do Brugů. Většina těchto vlaků odjíždí dále na východ zjevně na německé hranice. Spojenci neobasidli dosud Roulers. Bojuje se však prudce mezi Roulers, Ypres a Dixmude."

Rím.— Policie v rozličných italských městech měla plné ruce s potlačováním bouřlivých demonstrací při oslavě výročí popravě ireridentství Overdanka, jenž odpokal smrti bezúspěšný atentát na rakouského císaře. Demonstrace v Římě dosáhla vrcholu, když Riocciotti Garibaldi, syn velkého italského revolucionáře, povstal, opíraje se o berlí, a zvolal: "Hlas do soudu zni z ostrova Caprera, kdež můj otec jest pochován. Volá po číněch, nikoli po slovech od výrobu, organizujícího hlášení dobrovolníků." Tisícihlavý dav propukl v nadšený jasot: "At žije Italie! At žije Trest! At žije Trest!"

Londýn.— Exchange Telegraph Company oznamuje z Athén, že loďstvo bombardovalo vnitřní tvrze Dardanel.

Londýn.— Rotterdamský zpravodaj Daily Mailu oznamuje: "Uprchlík z West Capelle oznamuje, že britický aviatik vrhl pumu na německý vojenský vlak příjíždějící do nádraží, a usmrtil čtyřicet a zranil přes sto vojáků."

Calais.— Vrženy byly na město dvě pumy z německého hydroplánu. Jedna padla do moře nedaleko tvrze, kdežto druhá dopadla nedaleko nádraží. Zdána škoda nebyla způsobena.

Londýn.— Došla sem zpráva že z rozkazu samotného císaře Fran-

tiška Josefa byl generál Potiorek zbaven velitelství armády před několika dny v Srbsku poražený a že týž bude postaven před vojenský soud. Nástupcem jeho stane se, jak se proslýchá, generál Minarelli Fitzgerald. Proti vojenskému velení jeví se veliká antipatie ve všech velkých městech Rakouska. Někde jako na příklad v Budapešti, ve Vídni a v Praze vzala na sebe ráz dokonce velikých demonstrací.

Berlín.— Přes Amsterdám a Londýn se sděluje že poslední výkazz německých zráť poústává ze 22,601 jmen zabířých raněných a pohřešovaných vojáků. Wuertemberský pluk č. 247 ztratil 1600 mužů a pluk čís. 240 pak 1500. Saský puk, bojoval v okolí Beclare, utrpěl v jediné bitvě ztrátu 2,000 mužů. Dle tohoto posledního výkazu který se vztahuje ztrátami na boje vedené u řeky Ysery, přišli tam Němci o 30,000 vojáků.

Oslava mučenníka Irredenty v Itálii.— Vlachové připomínají si popravu studenta, jenž podnikl atentát na rakouského císaře.

Varšava napadena pumami ze vzduchodolu.— 18 bomb vrženo Zeppelinovým létadlem na hlavní město Polska. "Vítězství" Němců bajkou.

Německa armáda v okolí Varšavy má 800,000 mužů. Císař Vilém nařídil aby Varšava byla obsazena za každou cenu a jeho armády se dle všeho o to pokusí aniž by se ohlížely na zráty. Rusové po opustění Lodže nalézali se v bažinaté krajině, kde nebylo možno zbudovati obranné posce které mohly b vydržeti tlak Němců.— Němci v těchto místech byli sesíleni do značné míry kdežto Rusové selabili značné svoje linie posíláním posíl k Maiwě a ke Karpátům.

Praha a jiná česká a moravská města spolu s Národopisným muuseum rozhodly se vypraviti zvláštní oddělení na výstavě v Lyoně ve Francii. Francouzské úřady v odvetu za ničení maletických památek Němci v nynějši válce unesly se zabavití majetek německý a rakouský na této výstavě umístěný, v němž zahrnuty byly dva veliké české sály. A tu, jak sděluje Č.A.T.K., delegát české expozice a český výbor v Paříži obrátili se na presidenta francouzské republiky a na starostu města Lyonu se žádostí aby české sbírky byly z konfiskace vyjmuty a uchovány. Žádosti bylo vyhověno a zároveň sděleno, že ze zabavení vyjmá se též všechn majetek českých podaných (Čechů ve Francii bydlících). — Č.A.T.K. dále sděluje, že tamní Češi poslali belgickému ministerskému předsedovi, který se ocl v Havre, telegram, v němž vyslovují obdiv králi Albertovi I, jenž postavil se na ochranu práva a spravedlnosti a tak se stal i zastáncem osvobození utiskovaných národů Slovanských.

Úmrtí 24palců vysoké ženy lidumilky. Granite, City, Ill.— Zemřela zde 46letá miss Florence Tateová, 24palců vysoká, malířka a lidumilka. Vážila pouze 57 liber. Před mnoho lety zaufla nabídku eírku \$100 týdně. Jako invalidka, jež nemohla vycházeti z domova, pomáhala všemožně organizaci ve prospěch trpících. Miss Tateová byla malířkou a mnohé její obrazy byly vystaveny na výhodě. Byla nejstarší ze šesti dětí manželů Samuel Tateových ve Flora, Ill.

Cechy budou za krátko jedinou nemocnicí a útočištěm haličských uprchlíků.

Jsou již všude. Sušický "Svatobor" na příklad píše: "I k nám do Sušice přijel 18. listopadu v noci zvláštní vlak s 1,170 polskými výtěhovalci z Haliče, kteří zavezeni byli přímo do dolejší tovarny "Sola", kdež ponechání byli v rozsáhlých tovarních místnostech po pět dní v nařizené karanténě. V pátek přijel druhý vlak asi se 400 osobami. Jsou to vesměs obyvatelé starostlavného Krakova. Asi 250 osob z nich bylo umístěno ve zdejšich hostincích, ostatní budou rozvezeni po okrese sušickém a kašperskohorském. Jest u nás areál kraj chudý, horský a je to i zajisté na okres náš veliký počet nových obyvatelů, leť dáme jim rádi, co máme. Mládež svou mohou u nás dále vzdělávati: jest zde dostatek českých škol i realka česká a doufáme pevně, že svoje slovanství zde v české Sušici nezaprou." Což Poláci, ti se vráti, ale polští židě asi hojným počtem zůstanou v Čechách i po válce, neboť jistě se jim tam — zalíbí.

At již Polsko po válce dostane úplnou samostatnost

nebo autonomii, nikdo nebude moci upřítí, že si jí zasloužilo a že za ni zaplatilo krvavou cenu. Největší zájmy Poláci krvácejí a padají v armádě carově i ve vojsku rakousko-německém, ale Polsko kromě toho jest jevištěm hrozivých a pustošících bojů, jaké se přehlavily přes Belgii. Od Víšty až k německým hranicím jest Polsko zmítáno a ničeno vichřicí vítěznou. Již třeba obrovské armády Němců a Rusů převahy se přes tuto nešťastnou zemi. Není snad města ani vesnice, jež by byly ušetřeny hrůz války. Dobrá polovice polského obyvatelstva je zbavena svých domovů a v všech těch strastech jež musil lid tamějši vytrpěti, se snad ani nikdy nedovíme. — Jeli krvavou svobodu, pak Polsko jistě za pět let za svou svobodu plnou cenou. Doufejme, že žádný korunní švindlěr jim jejich odnětmu na konec nevezme.

Drahé a laciné vojsko.

Jsou dva druhy vojska. Jedno jest laciné, druhé jest pro stát drahé. Nejilacinějším vojskem pro stát jest linie, která aktivně slouží. Vojáci jsou vesměs svobodní a stát nemá větših vydání než co stojí vydržování aktivního vojska. Drahým vojákem jest již voják ženatý, rezervista, a nejdražším vojákem domobrance druhé výzvy. Skorem všichni domobrance jsou již ženatí a otcové rodin. Některý jest poželán vydatným a mnohobratrným šestim rodinným. Takový domobrance vyžaduje tolik nákladu, že by si za jeho mohl stát snadno opatřiti nejméně 4 vojáky mladá. Jest třeba živiti nejen domobrance, jenž hlídá někde železniční most, ale i jeho ženu a děti. Takové hlídání železničních objektů přijde pak hodně draho. Mladý voják nestojí ani čtvrtinu toho nákladu, kolik stojí mnohý domobrance ženatý.

Konec militarismu?

Tvrdí se leckde, že nynějši válka znamená konec militarismu. V Německu tak nenazírají, jak svobodci jejich počinání si v Belgii. Luttišská opevnění, která byla německými děly zničena, jsou znovu budována, přetořena ve vzornou německou pevnost, a žáci vojenských škol tam učení. Zdá se, jakoby Němci byli jisti, že v Belgii zůstanou. Těmž všechny lutišské tvrze byly opraveny, staré kanony nahrazeny moderními Krupovými děly, i okolí změněno, aby více podporovalo bezpečnost tvrčí. Odborníci

němečtí a rakouští veskeren svůj důmysl vkládají v tyto nové pevnosti. Zaveden tam byl obdivuhodný systém spojující přední tvrze s hlavními místy, zvláštní zářet byl vzat na vesnice a lesy, aby kryly opevnění zákopy, vysušené a částečně chráněné před deštěm a sněhem, dosti široké pro zřesoly munice, jsou vodorovně se zemí, takže lze je spatřiti jen se špona, a jsou hájeny plotem z osmatčeho drátu. Německá vojenská připravenost a prozíravost je zajistě nepopíratelnou.

Nesnáze s jidlem pro indické vojsko.

Indické vojsko, jehož je na bojišti v severní Francii několik pluků, působí anglické vládě nepřijemnosti při zásobování potravou. Některé pluky jsou brahmínské, jiné mohamedánské, a obojí mají, jako židě a jiní orientálcové, velmi přísné náboženské předpisy o čístotě potrav. Vojenská správa do pustila se toho omylu, že raněné Indu, at byli vyznání jakéhokoli, dávala dopravovati na anglické půdy do stejnyh nemocnic. Indové nejedli jiného masa nežli kozi nebo ovčí, ale každý chce mítí zvíře zabité jiným způsobem. Pro mohamedány musí se ovcím oskavatí hlavy, brahmíní mají zavedené kšerování, to jest prořizování hrbla, až zvíře vykřává, jako pravověrní židě. Napřed správa nemocnic nebrala na to zřetele, když však došlo k vážným hádkám, ano i pračkám mezi raněnými příslušníky obou vyznání, byli konečně pacienti odděleni a nyní se může každému vyhověti, auz by se jeho náboženské přesvědčení úraželo.

Mírové podmínky.

kteří nedávno navrho Ruskou Rakousku a které obsahují osamostatnění Čech, budou jednou přijaty, ale teprve tenkrát, až bude Rakousko i s Německem úplně poraženo a rozděleno. Od samého začátku jsme předpovídali, že bude válka dlouhá a je nás náhled ještě dnes, ačkoli trvá již pět měsíců. Válka mohla být již skončena, kdyby spojenci chtěli, nebo spíše mohli přijmouti nějaký mír laciný, nerozhodný. Ale k vůli tomu se nevede tato válka, největší, jaké kdy svět viděl, v níž zápasí milióny vojáků a utrácí se denně veliké milióny peněz těžce vydělaných. Mír bude uzavřen teprve tehdy, až bude jedna strana, a to bude Německo s Rakouskem, zkrupovalá, že bude muset navždy dátí pokoj, tak aby se už žádné války nikdy nevedly.

Materská srdce a válka.

Jak matky eť s matkami které kólí národustí, o tom svědčí dopis německé matky, zaslaný francouzské paní a jehož stručný obsah vyjímáme: "Matka, která jako vy viděla jiti syna do boje na obranu vlasti, ráda by vám napsala několik slov. Dne 28. srpna byli sem do pravení ranění vojini, mezi nimi Váš syn, pan Lucien Paul. Měl těžké poranění na hlavě. Byl dopravěn do nemocnice a pečováno o něho všemožnou péčí a nic bylo zanedbáno, aby jeho mladá život byl zachráněn. Přes to zemřel, patrně bylo tu těžké poranění mozku. Jeho polířek, kom se v áterý se všemi vojenskými postámi. Dva naše vojenské spolky tvořily průvod. Modře nebo kloudo se nad otevřeným hrobem, když byly vypáleny na počest mrtvého tři salvy. Když odpovídá v pokoji, dovolují si poslati Vám několik vět: všeček vavrímového věnce, které naše spolky položily na hrob, jakož i výstřížky našich novin. Uvidíte, jaká pocta byla Vašemu mrtvému synu vzdána při poslední cestě. Řekli mi, že si přál viděti pře-

devším svoji matku, a to se nemohlo dotklo tak, že jsem se rozhodla ubohé matce ihned psáti, a sděliti s ní vše, co jsem se dozvěděla o mladém vojínovi. Neboť i já mám jediného syna, který šel pln nadšením za hlasem císaře, a od 22. srpna nemám o něm zpráv. Přijmete, milejší paní, ujištění neupřímnější úřasti matky, která hluboce s Vámi eťlí."

Němci prohlašují: Čím více nepřátel tím více slávy!

Ale zásada ta není správná a mezi pokrokovými lidmi neplatí. Napak: Čím více nepřátel, tím více má každý národ důvodu, aby zpřetoval světomí a aby se ptal, proč a jak si nepřátelé ty udělali. Vzbouřili se proti některému národu sousedě všichni, velet i mali, je to důkazem, že s ním nikdo vydržeti nemůže, že je buď panovačným, nebo lakomým, hrabivým a nenasytým a nebo nesnášlivým, že zneužívá práva jiných, zvláště, když si je sami obhlážití nedovedou. A že všechny ty krásné vlastnosti mají, dokázali Němci za ten půl pátá měsíce, co válka trvá. Belgie, jak ji zřídili, nevzpamatuje se ani za sto roků. At již vyhrají nebo prohrají, titulů surových barbarů se nikdy nezbaví.

Kdo vynalezl šrapnel.

Mezi slovy — poutým zvukem budícími strašnou představu, jest střešní slovo anglického původu: šrapnel. Jest to dutý dělový náboj různého tvaru, naplněný sto grany trhačím náboje z ručnicového prachu neb jiné traskavé látky, olověnými kulkami, pískem a proliť siron. K výbuchu přivádí se rozmanitě upravenými zápalkami, které se po výstřelu roztrhnou. Původně byl šrapnel vynalezený anglickým plukovníkem Šrapnelem, oběcujícím granát, naplněný olověnými kulkami ručnicovými. Šrapnel působí hrozne spousty rozleptujícími se střepy a kulkami.

Hrůzy v Belgii.

Do Washingtonu píše jedna žena, slechtična z Belgie svému strýci, který dopis její dal do veřejnosti: "Museli jsme utéci z našeho zámku na březích řeky Maasy, když jej nepřítel začal bombardovati, a byli jsme rádi, že jsme zachránili holý život. Po hrozivých útrapách podařilo se nám dostat se do Angie, kde jsme našli přístřeší. Zde počkáme na konec války. Dvaacet tisíc lidí, kteří utíkají před Pruskými, tlačilo se na nábrežích, když odjížděly poslední lodě i došlo k hrozné tlačeni. Viděli jsme, jak byly děti uslapány, ženy zabity a muži svrženi do vody. Belgie v této válce prokazali obdivuhodnou statečností, ale osud jejich je zlý. Celá země jest v troskách, ani jediný kout tomu ne ušel, není jediné rodiny, která by se mohla opřít na svých nohách. Také město Dinant, ležící v sousedství našeho zámku, jest úplně rozbořeno."

Vystřelil 160.000 patron.

Dle budapeštských listů mezi vojáky, kteří se vyznamenali v Klasičku, byl zvláště rezervní četár Josef Lajko. Za své celé vojenské dráhy byl přidělen jenom ke strojnímu puškám a svého času získal z vývodůch na vojenské střelnicí v Mostě nad L. první cenu svými 364 třetímí ze 400 ran. Josef Lajko, nyní sostavlý rezervista, byl v válce opět přidělen k této službě. Poslán byl do Klasičku. Svou strojní puškou vyhlédl si sám místo, a sice za končinou na střeše jednoho domu. Střelba byla uplně jeho záležitostí, křáž ani domácnost byla nejn stědivo, ale i jeho. Po šest dnů v držel Lajko ve svém postavení a za tu dobu vystřelil ze své posice za končinou 160,000 pa-

Všem našim odběratelům a příznivcům, přejeme veselé Vánoční Svátky.

Ydavatelstvo.

Konečně postřehl i nepřítel, co od se vypálil za vraždění a trěba. Dobře nezbořil šrapnel obětival Lajka a jeho kulomoun se střechy. Utrpěl poranění záli, na stěně a levé nohy. Měl i H stupňů horečky, leť jeho stav se zatím zlepšil. V Budapešti byl operován a dostal šestiměsíční dovolenou. Dostal zlatou medaili.

Jaké jsou vyhlídky na rok 1915?

Rok schyluje se ku konci finanční časopisy zabývají se úvahami o tom, jaký asi blahobyt máme k očekávání v roce příštím. V tom souhlasí všechny, že bude velmi tíseň o peníze a úroková míra velmi vysoká. Již nyní se to pocítuje. Evropští národové, kteří se ohromné války účastní, budou muset platit vydání, at již válka během roku skončí nebo neskončí. Hotových nikdo nemá, všechny peníze budou se opatřovati na dluh. Ohromná suma peněz, které se jindy věnují k účelům obchodním a průmyslovým, bude tím způsobem vzata z oběhu a věnována účelům jiným, které nepřinesou prospěchu nikomu, leť těm, kdož vyrábějí válečný materiál anebo pro vojsko obstarávají dodávky. Z vypůjčených peněz však se budou muset platit úroky a peníze na to budou se opatřovati daněmi. Při tom bude sice používáno všeho možného umění, aby daně na nikoho příliš těžce nedopadaly, ale přece je budou pocítovati všichni, zvláště lidé chudí, jimž se zdráží životní potřeby. Pro nás, Američany, bude o míti následky dosti citelné, neboť dosud velmi mnoho evropského kapitálu ukládáno bylo do amerických podniků. Tyto peníze začaly putovati zpátky hned po zahájení války a bylo by to spůsobilo velikou tíseň, kdyby se americké banky nebyly proti tomu bránily různými prostředky. Jisto jest aspoň, že v budoucnosti, snad dlouhou dobu, nemůže Amerika žádný kapitál z Evropy očekávati a bude nucena spoléhati na prostředky své vlastní. Při tom ještě bude muset evropským kapitalistům vraceti peníze ve zdejšich podnicích uložené. To se dá zadržeti na čas, ale ne na dlouho.

Kdy přistála loď "Mayflower"?

Celě Novoanglicko oslavovalo dne 22. prosince jako domnělé výročí, kdy Pontniček přistáli v Plymouthu. Ve skutečnosti však není pražádného historického záznamu o tom, co pontniček dne 22. prosince 1620 na lodi Mayflower dělali. Právím výročím jest den 21. prosince (až den 11. prosince dle starého kalendáře), a není sice menših odvodnění víry, že by noha některého z Pontničeků byla vstoupila na plymouthskou skálu. A první vojenská zmínka o té skále vyskytla se teprve až r. 1741, kdy za stavby nového přístaviště 90letý Elder Faunce protestoval proti oústranění skály té tvrdě, že přý tam pošlo vypávení, jež v mládí slyšel od starých osadníků, Pontniček přistáli.

Nové jméno dráhy.

Milwaukee, Wis. — Chicago, Milwaukee and St. Paul, bude známa od nynějška jako dráha "Milwaukee". V tom smyslu zní úřední oznámení. Nieměné akciové obchody budou označeny písmenami C, M. & St. P.